

ธุรกิจฟันน้ำนม ของ

เรื่อง : Jelda Land
ภาพ : Jelda Land
และ nyx.

ชุดหนังสือและสื่อสำหรับเด็ก เล่มนี้ เป็นส่วนหนึ่งของโครงการ

**การพัฒนาสื่อดิจิทัลเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็ง
ของครอบครัวยุคเจนเอเรชั่นแอลฟาในบริบทสังคมไทย**

(ได้รับทุนวิจัยจากคณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประจำปีงบประมาณ 2566)

คณะผู้วิจัย

อาจารย์ ดร. พิชญ่า นิลรุ่งรัตนา

อาจารย์ อนุสรณ์ ดีไหว้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กาญจนา ภัทราวิวัฒน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุธาร์ตน์ ต้นติวัทน

ผู้สร้างสรรค์ผลงาน

เรื่อง เจลด้า ภูพานานุสรณ์ (Jelda Land)

ภาพ เจลด้า ภูพานานุสรณ์ (Jelda Land)

 โภคาเจริญวิจนะ (nyx.)

A decorative teal border with a wavy, hand-drawn texture surrounds the central text. Various white tooth icons of different shapes and sizes are scattered along the border.

ธุรกิจฟันน้ำนม
ของ
ตาต้า กับ ตีตี้

เรื่อง : Jelda Land

ภาพ : Jelda Land และ nyx.

ตอนที่ 1

ตาต้า อาศัยอยู่กับแม่ในบ้านหลังใหญ่ ซึ่งอยู่ในหมู่บ้านเล็ก ๆ ที่ทุกคนแทบจะรู้จักกันหมด แต่น่าเสียดายที่ไม่มีเด็กรุ่นราวคราวเดียวกับตาต้าเลยสักคน ส่วนใหญ่จะอายุพอ ๆ กับ ตีตี้ น้องสาวของเขา หรือ ไม่ก็โตกว่าเขามากไปเลย

นับตั้งแต่ตีตี้ และพ่อย้ายออกไปอยู่ที่ประเทศอังกฤษ ตาต้าก็ไม่มีเพื่อนเล่นด้วยสักเท่าไรยิ่งเป็นช่วงปิดเทอมแบบตอนนี้ ยิ่งทำให้เขาไม่รู้ว่าจะทำอะไร โชคดีที่แม่ยังมีกิจกรรมมาชวนเขาทำอยู่เสมอ ทำให้ตาต้าไม่ได้รู้สึกที่บ้านหลังใหญ่หลังนี้เจียบเหงา อ้างว้างมากจนเกินไป

ก๊อก! ก๊อก! ก๊อก! แม่เคาะประตูห้องของตาต้า

“เปิดได้เลย” ตาต้าขานตอบ

แม่เปิดประตูเข้าข้อศอกข้างหนึ่งที่ลูกบิด เอียงคอมองลูกชายที่กำลังตั้งท่าจะเปิดจอน์ตบุ๊ก

“แม่จะมาถามว่าหมูปิ้งที่แม่ทำให้กินเมื่อเช้าอร่อยมั๊ย”

“อร่อยครับ ทำขายได้เลย” ตาต้าตอบขณะต่ายังจ้องอยู่ที่จอโน้ตบุ๊ก

“ยอแม่อีกละ แม่เพิ่งทำครั้งแรก จะอร่อยขนาดนั้นเชียว” แม่พูดปิด แต่ยิ้มแป้นดีใจที่ลูกชม ตาต้าละสายตาจากจอแล้วหันมาพูดกับแม่

“จริงนะแม่ ถ้าแม่ทำขาย เตียวเปิดเทอมต้าจะเอาไปขายเพื่อนที่โรงเรียนเลย”

พอเห็นหน้าตาต้า แม่ก็หัวเราะแล้วเดินเข้ามายื่นมือเช็ดคราบน้ำจิ้มหมูปิ้ง ที่ติดมุมปากของตาต้าออก

“อายุจะสิบสองแล้วนะลูก ยังกินเลอะปากอยู่อีก”

“อ๋อ” ตาต้ายิ้มเป็น ๆ

“แล้วนี้จะดูการ์ตูนอีกละสิ” แม่ชี้จอโน้ตบุ๊ก

ตาต้าส่ายหัว “ไ้การ์ตูนเรื่องนั้นต้าดูจบไปแล้ว นี่กะว่าจะวีดีโอคอลไปหาตีตี้สักหน่อย แล้วค่อยหาเกมเล่นครับ”

“โอเค” แม่พยักหน้า เหลือบมองนาฬิกาบนโต๊ะ

“ตอนนี้สิบโมง ถ้าจั้น ลักสิบเอ็ดโมงครึ่ง ตาต้าเลิกเล่นคอมแล้วมาช่วยแม่หน่อยนะ แม่ว่าจะโละของเก่า ๆ ในห้องเก็บของออก เตียวแม่แยกของที่ไม่เอาใส่ถุงดำไว้ ตาต้ามาดูก็แล้วกัน ถ้าไม่มีอะไรที่อยากเก็บไว้ ก็ยกถุงดำไปไว้หน้าบ้านให้แม่ด้วย”

“ได้ครับ” ตาต้าหยิบนาฬิกาจับเวลาบนโต๊ะมาปิด
ตั้งเวลาให้ปลุกตอนหมดชั่วโมงใช้อินเทอร์เน็ต แม่ขี้หัว
ตาต้าด้วยความเอ็นดูสองสามที แต่ก่อนจะปิดประตูห้อง
ก็หันกลับมาพูดว่า

“อ่อ แล้วคิดไว้ด้วยละ ว่ามือเที่ยงจะกินอะไร”

“เฮ้ วันนี้ควิด้าเลือกเมนูไหน” ตาต้าตบมือดีใจ
แม่ยิ้มแล้วปิดประตู

ตาต้า

นางฟ้าพินน้านม

นางฟ้าพินน้านม หรือ เทพพิทักษ์พิน คือ ความเชื่อของชาวตะวันตก ว่าเมื่อพินน้านม ของเด็ก ๆ หูหลุด แล้วนำพินไปวางไว้ใต้ หมอน ค่ะ นั่น จะมีนางฟ้าพินน้านมขึ้นใจไป แลกเปลี่ยนกับเงินจำนวนหนึ่ง

ดีดี

ตาต้าใส่หูฟัง สวมแว่นตากרונסแสง กดวีดีโอคอล
หาน้องสาว

ตืออ... ตืออ... ตืออ...ตั้ง!

“พี่ต้า!” เสียงหวานใส แต่แหลมปรี๊ดของตือตือดังจน
สับสนหู ตาต้ารีบดึงหูฟังออกข้างหนึ่ง

“โห้ย! เบา ๆ” พอเสียงน้องเบาลงก็ใส่หูฟัง
กลับเข้าไปใหม่

ตาต้าเห็นว่าตือตือหันหน้าตาขมขื่นเป็นพิเศษ ในมือถือ
พิซซ่าที่กินค้างเอาไว้

“ทำไมวันนี้ขมหน้าบานมาเชียวพิซซ่าอร่อย
ขนาดนั้นเลยหรอ” ตาต้าถาม

ตือตือส่ายหน้าพูดเสียงอู้อี้ว่า “เปล่า ตือตือกินพิซซ่าเป็น
มือเย็นจนเปื้อแล้ว” ตือตือรีบยัดพิซซ่าที่เหลือเข้าปาก
จนแก้มปอง

“ค่อย ๆ เคี้ยวก็ติดคอหรอก พี่ทะเลจ่อไปช่วยไม่ได้นะ”
ตาต้าเตือน ตือตือรีบเคี้ยว รีบกกลืนแล้วใช้กระดาษเช็ดปาก
แต่เช็ดไม่หมด ตาต้าเลยใช้นิ้วชี้ที่มุมปากตัวเอง บอกว่า
มีคราบซอสมะเขือเทศติดอยู่จนตือตือเช็ดออกหมด

“อายุหกขวบแล้วนะตือตือกินอะไรจะเป็นเด็กไปได้”
ตาต้าพูด ตือตือขมขื่นไม่ได้สนใจคำพูดของพี่ชาย เพราะ
มีเรื่องตื่นเต้นมากกว่าจะเล่า

“พื้ตาต้าดูนี่” ตีตียืนตึกตากระต่ายตัวใหญ่ใส่กล่อง

“จำได้เปล่า Bunny ที่ตีตีเคยส่งรูปให้พื้ตาดูอะ
ตีตีเก็บเงินซื้อได้แล้วน้า” ตีตีพูดไปยิ้มไป

“โห สวย ๆ ...ว่าแต่เก็บเงินซื้อเองจริงอะ พ่อช่วยออก
หรือเปล่า” ตาต้าหรีตามองจับพิดน้องสาว

“แหม พ่อก็ช่วยออก แต่นิดเดียว นิดเดียวจริง ๆ
เงินตีตีเองทั้งนั้น เพิ่งไปซื้อมาเมื่อวานเลย”

“มิน่าล่ะ ถึงได้อารมณ์ดี”

“แล้วพื้ตาล่ะ เก็บเงินซื้อจักรยานได้ยัง”

“โอ้ย ยังเลย แต่ก็ใกล้แล้วล่ะ ดินะที่แม่จะช่วยออก
ครึ่งหนึ่ง”

“พื้ตาก็นวดแม่บอย ๆ ลี แม่จะได้ให้เงินเพิ่ม”
ตีตีช่วยคิด

“นวดแล้ว แต่แม่ก็ไม่ได้เมื่อยทุกวันนิหน้า”

“จั้นก็หาอะไรขายหน้าบ้านมัย”

“ก็ถ้าเปิดเทอม พื้จะให้แม่ทำหมูปิ้งไปขายเพื่อน
ที่โรงเรียน”

“แบบนั้นเงินค่าหมูปิ้งก็เงินแม่น่ะสิ”

“พื้ก็ได้ค่าส่งหมูไ้”

“อ้อ...” ตีตีคิดตาม

“แต่ก็ต้องรอให้แม่มั่นใจสูตรก่อนนะ”

“จึ้น...” ระหว่างที่ตีตีใช้ความคิดก็เพลอเอาลึ้นดุนฟัน
ไปมา จนรู้สึกว่่าฟันน้ำนมของเธอกำลังโยก ทำให้ความคิด
หนึ่งพลุบเข้ามาในหัว

“พี่ต้า นี่ไง” ติ๊ต๊ายิงฟันแล้วเอาลิ้นดุนฟันให้ตาต้าดู
“อะไรของเธอ”

“ฟั่นใจ!”

“แล้ว” ตาต้าเอียงคอดู “อ้อ ฟินโยก”

“ใช่ ทีนี้ก็จะได้เงิน” ตีตีตอบ

“ฮะ ยังไงนะ” ตาต้าเอียงคออีกที

“ก็ได้เงินไง พี่ต้าฟันแท้ขึ้นหมดปากกรียังล่ะ”

“ก็ขี้บจะครบแล้วนะ”

“จิ้งพื้ดำก็ได้ เงินจาก **Tooth fiary** ไปเยอะแล้วสิ”

“อะไร Tooth fairy” ตาต้าไม่คุ้นคำนี้เลย

“ภาษาไทยมันอะไรนะ พ่อเคยพูดให้ฟัง ... อ้อ

นางฟ้าฝันน้ำนม”

“พี่ไม่เคยได้เงิน ไม่รู้จักนางฟ้าป่วนบ้านมดด้วย”

“หา! พี่ต้าไม่เคยได้เงินจากนางฟ้าพันน้ามนะหรอ”

ตาต้อสายหัว

“แบบนี้ะ พี่ก็แค่เอาฟันน้ำนมใส่ไว้ได้หมอน แล้วนอนหลับ พอตื่นเช้าขึ้นมาพี่ก็จะได้เงินสามปอนด์...อืม แต่ก็ไม่เสมอไปนะ เพื่อนของตีตี้บางคนก็ได้น้อยกว่านี้ หรือมากกว่านี้”

“พี่ต้า พี่ตาต้า พี่ต้า!” เสียงน้องสาวตะโกนสุดเสียง เพราะเห็นว่าตาต่านิ่งไป ตาต้าสะดุ้งโหยงรีบเอาหูฟังออกข้างหนึ่ง

“โห้ย ตีตี้จะตะโกนทำไม” ตาต้าใส่หูฟังกลับแล้วกดปุ่มลดเสียง

“พี่ต้ามัวเหม่ออะไรอยู่ล่ะ ตีตี้มีเรื่องจะเล่าให้ฟังด้วย ในคลาสศิลปะวันนี้นะเพื่อนตีตี้คนหนึ่ง...”

“ไว้ก่อน ะ พี่มีเรื่องสำคัญต้องคิด” ตาต้ายกมือขึ้นเบรkn้องสาว

“อะไร จะหนีไปเล่นเกมเหมือนทุกทีสิหนา” ตีตี้หันมูย

“คราวนี้ไม่ใช่เกม ไว้ค่อยคุยกันนะ แปะเรื่องเพื่อนในคาบวิชาศิลปะไว้ก่อน” ตาต้าเอื้อมมือไปแปะกล้อง

“ก็ได้ ะ คราวหน้าห้ามลืมล่ะ” ตีตี้เอื้อมมือมาแปะกล้องเช่นกัน

“ฮีม”

“โอเค Bye” ตีตี้โบกมือ

“บาย” ตาต้าโบกมือ แล้วกดวางสาย

ตอนที่ 2

ตาต้ารีบเสิร์ชหาข้อมูลเกี่ยวกับนางฟ้าฟันน้ำนม เขาอ่านหลายบทความ หลายความคิดเห็น กระทั่งเสียงนาฬิกาจับเวลาดัง **ติ๊ด ติ๊ด ติ๊ด** เตือนว่าหมดเวลาใช้อินเทอร์เน็ตแล้ว ตาต้าปิดจอ ถอดหูฟัง ถอดแว่นกรองแสง แล้ววิ่งออกจากห้องอย่างไร

“แม่...!” ตาต้าตะโกนเสียงลากยาวไปจนถึงห้องเก็บของ

แม่นั่งอยู่ท่ามกลางกองถุงดำและข้าวของมากมาย มีเสียงเพลงลีลาศที่ชอบฟังเปิดคลอ แต่พอได้ยินเสียงตาต้ามาแต่ไกล ก็รีบกดปิดเพลงในมือถือ

“อะไรตาต้า เสียงดังเชียว” แม่รีบถาม

“เมื่อไรฟันตาต้าจะโยก” ตาต้าชี้ฟันตัวเอง

แม่ฟังแล้วเอียงคอสงสัย

“ตัวยังเหลือฟันน้ำนมอยู่ซี่สองซี่ใช้มั้ยแม่”

ตาต้าถามอีก

“แล้ว” แม่พยายามทำความเข้าใจสิ่งที่ตาต้าพูด

“เมื่อไรจะหลุดละ” ตาต้าถาม

“แม่จะรู้มัย” แม่ตอบ

ตาต่านิ่งไปแล้วคิดว่า “ก็จริง เขาถามแม่ไป แม่ก็ไม่รู้
หรอก” ตาต้าเลยเปลี่ยนคำถาม

“แล้วพินน้ำมันของต้าที่เคยหลุดไปก่อนหน้านี้ล่ะ
อยู่ไหนแล้ว”

“แม่ก็ทิ้งถังขยะไง ไม่ก็อยู่บนหลังคามั้ง”

ตาต้าไหล่ตก “แม่จะทิ้งทำไม ทำไมไม่เอาไว้ได้หมอน
พอตอนเช้าจะได้ได้เงิน” ต้าตาโอดครวญ

“อ้อ นี่ไปฟังเรื่องนางฟ้าพินน้ำมันมาสินะ” แม่พูด
แล้วก็จัดของต่อ

“แม่รู้จักด้วยหรอ ไม่เห็นเคยเล่าให้ฟัง” ตาต้าลงไป
นั่งขัดสมาธิหน้าแม่

“วันนี้ตีตีมาบอกต้า น้องบอกว่าน้องได้เงินจาก
นางฟ้าพินน้ำมันตลอดเลย ต้าหาข้อมูลจากในอินเทอร์เน็ต
ก็มียืนยันด้วยนะ ว่านางฟ้าพินน้ำมันมีจริง”

“หรอ น้องได้เงินจากนางฟ้าพินน้ำมันหรอ”
แม่พูดพรางคิดตาม

“อ้อจ้ะนางฟ้าพินน้ำมันคงมีจริงละมั้ง...ที่อังกฤษนะ”

“ถ้าก็อยากได้เงินจากนางฟ้าพันนํ้ามนํ้าบางนะแม่”
แม่วางมือแล้วมองหน้าตาต้า

“ตาต้าลูก...แม่ว่าในอินเทอร์เน็ตก็น่าจะมีคนแย้งนะว่า
นางฟ้าพันนํ้ามนํ้ามอาจจะเป็นแค่เรื่องแต่ง เป็นความเชื่อ
ไม่มีจริงอะไรทำนองนี้ ที่บอกหาข้อมูลมาไม่เจอเลยหรอ”

“ก็...ก็เจอครับ” ตาต้าเสียงอ่อย

“นั่นไงแต่...ตาต้าของแม่อยากให้มีจริงมากกว่าใช้มัย”
ตาต้าพยักหน้า

“เสียดายที่แม่ทิ้งพันนํ้ามนํ้ามไปหมดแล้ว เอ๊ะ เมื่อก็แม่
บอกว่าทิ้งถังขยะ กับโยนขึ้นหลังคา จะโยนขึ้นหลังคา
ทำไมล่ะครับ”

“ก็...” แม่หัวเราะเบาๆ

“ก็คนโบราณเขาเชื่อกันว่า พันบนให้โยนลงล่าง
พันล่างให้โยนขึ้นบน พันนํ้ามนํ้ามซีล่างของตาต้าที่หลุดมา
แม่ก็โยนขึ้นหลังคาไปหมดแล้ว เขาเชื่อว่าจะทำให้พันใหม่
งอกขึ้นมาสวยแข็งแรง

ครึ่งหนึ่งตอนตาต้าเด็ก ๆ ร้องให้ไม่หยุดเพราะพันหัก
แล้วกลัวพันแท้จะไม่งอกขึ้นมา แม่ยังให้ตาต้าเป็นคนโยน
ขึ้นหลังคาเองกับมือเลย จำไม่ได้แล้วละสิ”

“อ้อ มีเรื่องแบบนี้ด้วยหรอ...แล้วแบบนี้ที่ไทยจะมี
นางฟ้าพันนํ้ามนํ้ามมัยครับ”

“แม่ก็ไม่รู้...แต่ถ้าไม่มีคนเชื่อ ก็ไม่น่าจะมีนะ” แม่ยกไหล่
“อ้อ แล้วเที่ยงนี้กินอะไรดี คิดออกหรือยัง” แม่ถามต่อ
ตาต้าลืมนึกเมนูที่อยากกินเอาไว้ เลยตอบส่ง ๆ ไปว่า
“พิซซ่าละกันครับ เพิ่งเห็นตีสู้กินไป”

“โอเค” แม่ตอบ แล้วกดสั่งพิซซ่าผ่านแอปพลิเคชั่นมือถือ

“พิซซ่าหน้าเดิมนะต้า”

“ครับ” ตาต้าตอบแล้วลากถุงดำไปที่หน้าบ้าน

“อย่าลืมเปิดดูนะ เพื่อมีอะไรที่ลูกไม่อยากจะ
เสียงแม่แว่ว ๆ มา ขณะเดียวกัน แม่หยิบกล่องลังกระดาษ
ที่มีรอยคราบน้ำรอบกล่องออกมาเปิดดู

“ตาต้า!” แม่เรียกเสียงดัง

“ครับ มีอะไร แม่ลงสาบเหรอ” ตาต้ารีบวิ่งมาจาก
หน้าบ้าน เขาถอดรองเท้าแตะขึ้นมาถือเตรียมตัวเผด็จศึก
เจ้าแมลงสาบ เพราะรู้ว่าแม่ของเขากลัวแมลงสาบมาก

“ไม่ใช่ จะให้มาดูในกล่องนี่ ดูลิมีรูปร่างตาต้า กับตีสู้
ตอนเป็นเบบี้ด้วย” แม่เปิดอัลบั้มรูปเก่า ๆ ให้ดู

“นี่แล้วก็มีรูปร่างแม่ตอนต้นลีลาศด้วย แล้วก็ภาพนี้
งานแต่งงานกับแม่ แม่คิดว่าอัลบั้มภาพพวกนี้มันจมน้ำไป
ตั้งแต่ตอนน้ำท่วมใหญ่แล้วนะ สงสัยพอเป็นคนเก็บไว้แน่เลย”

ตาต้ามองดูรูปครอบครัว

“คิดถึงตอนเราอยู่บ้านเดียวกันหมดนะครับ” ตาต้าพูด

“นั่นสิเนอะ...แล้วที่เป็นอยู่ตอนนี้ล่ะลูก” แม่ถามเสียง
อบอวน

“ตอนนี้ก็ดีครับ ถึงบ้านจะดูใหญ่ไปหน่อย แต่อย่างน้อย
ผมก็มีบ้านตั้งสองหลัง ที่ไทยหนึ่งหลัง กับที่อังกฤษหนึ่ง
หลังไง เท่จะตาย” แม่จู้บหัวตาต้าหนึ่งที

ตาต้าล้วงมือลงไปดูของอื่น ๆ ในกล่องขณะแม่ชื่นชม
รูปภาพต่อไป

“เดี๋ยวนี้ไม่ค่อยมีใครอัดรูปกันแล้วเนอะลูก” แม่พูด
ตาต้าเจอกล่องเหล็กใบเล็ก เขย่าดูเหมือนมีของอะไรในนั้น
เสียงดังก้องแก๊ง

“แม่ครับนี่กล่องอะไร”

แม่ตาโต “ตาต้า!” แม่ค่อย ๆ เปิดกล่องเหล็กออก
กล่องเก็บพินน่านมของตาต่านั้นเอง

“อ้าว ไหนแม่บอกทิ้งกันไปหมดแล้ว” ตาต้าตาเป็น
ประกาย

“ก็ไม่นับพินซี่แรกที่แม่เคยเก็บไว้ แต่คิดว่าจมหายไป
กับน้ำท่วมนี่” แม่ยิ้ม

“เฮ้ ! มีพินไว้ใส่ใต้หมอนแล้ว” ตาต้ากระโดดดีใจ
มีแรงยกถุงดำไปทิ้งหน้าบ้านอีกหลายรอบ

ตอนที่ 3

ตาต้ากับแม่ช่วยกันจัดห้องเก็บของจนเป็นระเบียบ
แล้วกินพิซซ่ากันเป็นมือเทียง

“ตาต้ารู้มั๊ย ที่อังกฤษก็ไม่น่ามีพิซซ่าแบบนี้ละ” แม่พูด

“ทำไมละครับ”

“พิซซ่าที่หน้าใส่สับปะรดแบบนี้ ฝรั่งเขาไม่ค่อยชอบ
กินกันนะลูก”

“อ้าวเหอครับ ทั้ง ๆ ที่ก็อร่อยดีแท้ ๆ”

“บางอย่างมีที่ไทยก็อาจจะไม่มีที่อังกฤษ มีที่อังกฤษ
ก็อาจจะไม่มีที่ไทย” แม่พูดขึ้นมาลอย ๆ

“นี่แม่กำลังหมายถึงพิซซ่าหน้าสับปะรด หรือนางฟ้า
พันน้านมกันแน่” ตาต้าหรีตามองแม่

“ก็แม่กลัวตาต้าผิดหวัง ถ้าเกิดเอาฟันทวางใต้หมอน
แล้วไม่มีเงินเหมือนที่น้องได้ แม่ไม่อยากให้ตาต้าเศร้านี้ลูก”
แม่อธิบาย

“แต่แม่มาพูดแบบนี้ ต้าก็จะรู้สึกไม่ดีตั้งแต่ตอนนี้นีละแม่” ตาต้ากอดอก

“อะอะอะ ไม่พูดแล้วๆ” แม่เอามือจู้ปากตัวเอง

“กินต่อ ะ” แม่แกะมือตาต้าที่กอดอกออก

หลังกินเสร็จ ตาต้าก็ไม่ลืมที่จะเช็ดปาก และตรวจดูอีกครั้งว่าเช็ดสะอาดแล้ว

“ตั๋อยากให้งถึงกลางคืนไว ะ จัง วันนี้จะเข้านอนเร็ว ะเลย” ตาต้ามองนาฬิกา

“ถ้างั้นก็ต้องหาอะไรทำ เวลาจะได้ผ่านไปเร็ว ะ”
แม่บอก

“อืม...เรามาเล่นเกมกระดานกันมัย” ตาต้าเสนอ

“ล้างาน” แม่เสนอบ้าง

“เล่นเกมใบ้คำ” ตาต้าเกทับ

“ชักผ้า” แม่พูดต่อ

“ดูการ์ตูน” ตาต้าไม่ยอมแพ้

“ดูซีรีส์” แม่ก็ไม่ยอม

ทั้งคู่เริ่มจากการล้างานหลังกินพิซซ่าเสร็จเป็นกิจกรรมแรก ตาต้าดูทำยีนล้างานของแม่แล้วก็รู้สึกสงสัย

“แม่ครับ ทำไมต้องเอาเก้าอี้ตัวเล็กมาวางพักขาข้างหนึ่งด้วยล่ะครับ”

“อ้อ แม่อ่านเจอจากในอินเทอร์เน็ต เขาบอกว่าทำแบบนี้แล้วจะไม่ปวดหลังเวลาล้างจานนาน ๆ จ๊ะ แม่ว่ามันก็ช่วยได้นะ”

“อ้อ” ตาต้าพยักหน้าแล้วทำตาม พอช่วยกันล้างจานแบบนี้ไม่นานก็เสร็จ

“เสร็จเร็วขนาดนี้ ไม่น่าปวดหลังนะแม่” ตาต้าพูดพลางเช็ดมือให้แห้ง

“แหม ก็ลองมาอายุสี่สิบกว่าแบบแม่ดูสิ” แม่ตอบแล้วบิดตัวไปมา

“อ้อ” ตาต้านิ่งคิด

“ล้างจานเสร็จแล้ว ต่อก็ไปเล่นเกมใบ้คำกันนะครับ” ตาต้ารีบเปลี่ยนเรื่องแม่พยักหน้ารับ

ตาต้าวิ่งออกไปตรงบริเวณที่ว่างหลังโต๊ะกินข้าวหันหน้าหาแม่แล้วเริ่มทำท่า

“นี่ คือตัวอะไร” ตาต้าลงไปนั่งกอดเข่าเป็นก้อนกลมอยู่กับพื้น

“ไข่” แม่ตอบ

“ยังไม่จบครับ” ตาต้าส่งเสียง แล้วลั่นตัวจิกๆ จากนั้นก็ค่อยๆ ปลายมือออก ย่อตัวแล้วพุ่งขึ้นมาเกาะโต๊ะกินข้าว

“ก้าซซซซซ!” ตาต้าคำราม

“อ้อ ไดโนเสาร์” แม่ท่าย

“ถูกต้อง!” ตาต้าชูนิ้วโป้งให้แม่

“คนท่ายเก่งก็แข็งแรง” แม่ยิ้ม

“เพราะคนไข้ ไข้เก่งต่างหากล่ะ” ตาต้าเกทับ

ตาต้ากับแม่เล่นทายคำกันไปทั่วบ้าน ทั้งตั้งแต่นู
หูกกระดิ่ง ตู๋เย็น รถไฟ เอเลียน และอื่นๆ อีกมากมาย
รู้ตัวอีกทีแม่ก็พาตาต้ามาอยู่ที่ห้องซักผ้าแล้ว แม่รีบจบ
กิจกรรมอย่างแนบเนียน โดยการส่งเสื้อที่ป็นหมาดแล้ว
จากเครื่องซักผ้าให้ตาต้าใส่ไม้แขวนที่ละตัว ๆ แล้วเอาไป
ตากที่ระเบียงทันที

“ตัวสุดท้าย เรียบร้อย” ตาต้าส่งเสียงดีใจใหญ่
เสื้อตัวสุดท้ายถูกแขวนอย่างสวยงามอยู่บนราวตากผ้า

“เป็นไงตาต้าเหนื่อยรึยัง” แม่ถาม

“ก็...ไม่เท่าไรหรอกครับ” ตาต้ายังรู้สึกมีแรงเหลือ
แต่ก็อยากนั่งพักแล้ว

“เราไปดูการ์ตูนกันได้แล้วใช่ไหมครับ” ตาต้าถาม
เสียงใส

“ใช่ ให้ตาต้าเลือกก่อน แล้วค่อยตาแม่นะ”

“ครับ” ตาต้าพูดจบก็วิ่งไปที่โซฟาทันที

ตาต้าได้ดูการ์ตูนที่เขาเลือกจนจบ แต่พอถึงตาแม่
กลับมีเวลาไม่พอ เพราะเย็นมากแล้ว

แม่ต้องไปทำกับข้าวสำหรับมือเย็น แม่ลุกไปจากโซฟา
พอตาต้าเห็นแม่ออดดูเรื่องที่ชอบก็รู้สึกเศร้า

“แม่ครับ” เขาเรียก

“คราวหน้า ต้าจะให้แม่เป็นคนเรื่องหนังนะครับ”

“จ้ะ” แม่ขานตอบ

ระหว่างทำอาหาร ต้าช่วยหยิบนั่นนี่ให้แม่บ้าง แต่
เขารู้สึกว่าเขาไม่เก่งเรื่องทำครัวเลยลึกลับ หยิบพิด ๆ ถูก ๆ
อยู่เรื่อย ใช้มีดก็หั่นไม่เท่ากัน สิ่งเดียวที่เขาทำได้ดีในมือ
ก็คือ การเด็ดใบตำลึง เพื่อมาทำแกงจืดตำลึง ส่วนไข่ยัดไส้
ตาต้า ยกให้เป็นฝีมือแม่คนเดียว เขาหวังว่าถ้าเขาช่วยแม่
บ่อย ๆ เขาน่าจะเก่งขึ้นกว่านี้

หลังทั้งคู่กินอาหารเย็นเสร็จ ตาต้าก็ตรงไปอาบน้ำ
แปรงฟัน รุ่งมาอดแม่ เขาทำทุกอย่างโดยอัตโนมัติเพราะ
ทำอยู่ทุกวัน เพียงแต่เร็วขึ้นเป็นสอง สาม สี่ เท่า

“ฝันดีครับ” ตาต้าบอกแม่ แล้วหยิบฟันทันนวมมาวาง
ไว้ใต้หมอน ล้มตัวลงนอนทันที

“ขอให้นางฟ้าฟันทันนวมมีจริงด้วยเถอะ” ตาต้าหลับตา
อธิษฐาน

ตอนที่ 4

ตาต้าเคยคิดว่าการนอนเร็วเป็นเรื่องยาก แต่กลายเป็นว่าพอเขาตั้งใจจริง ๆ แค่อปิดไฟ หลับตา ก็สามารถหลับไปได้ง่าย ๆ แถมเขานี้ยังตื่นก่อนนาฬิกาปลุกด้วย

ตาต้าลุกขึ้นมานั่งจ้องหมอนของตัวเอง ไม่รู้ว่่านั่งจ้องอยู่นานเท่าไร รู้แค่หัวใจของเขาเต้นตึกตัก เขานั่งจ้องหมอนจนกว่าตัวเองจะรู้สึกพร้อม เมื่อพร้อมแล้วก็ค่อย ๆ ยื่นมือออกไปกำหมอนและกำลังจะเปิดออก

ก๊อก! ก๊อก! ก๊อก!

“ตาต้าลุก ตื่นได้แล้ว” เสียงแม่ดันเข้ามาขัดจังหวะ

“ตื่นแล้วครับ” ตาต้าขานรับ แม่เปิดประตูเดินเข้มา นั่งลงที่เตียงข้าง ๆ ตาต้า

“อ้อย กำลังจะเปิดหมอนใช้ไหม มาแม่ลุ่นด้วยคน”

ตาต้าพยักหน้า

“นับพร้อมกันนะครับ”

“สาม”

“สอง”

“หนึ่ง”

เปิด!

แต่ตาต้าก็ต้องผิดหวังเพราะสิ่งที่พบกลับเป็นฟืนน้ำนม
ของตาต้าเท่านั้น ไม่มีเงินแบบที่ตีตี้เล่า

“เอาน่า ถ้าวุ่นเราได้ลองแล้วเนอะ ไปกินข้าวเข้ากัน
วันนี้มีต้มเลือดหมู” แม่ลูบหัวตาต้า แล้วเก็บฟืนน้ำนมไป

ตาต้าวิดีโอคอลหาตีตี้ในช่วงโมงใช้อินเทอร์เน็ต
เหมือนเช่นเคย

“Hi พี่ต้า...เอ๊ะ ทำไมหน้าบึ้งเชียว” ตีตี้ลดเสียงแหลมปรืด
ของตัวเองลงพอเห็นสีหน้าพี่ชายไม่ค่อยดี

“มันไม่ได้ผล” ตาต้าตอบ

“อะไร”

“นางฟ้าฟืนน้ำนมมันไม่มีจริง”

“มันมีจริง” ตีตี้ยืนยันหนักแน่น

“ไม่มี พี่ลองเอาฟืนไว้ต้มหมอนแล้วเมื่อคืน ไม่เห็นได้
เงินเลย”

“จริงเหอ...แปลกจัง” ตีตี้ใช้ความคิด

“เออ ๆ ๆ ช่างมันเถอะ ไหนเมื่อบอกว่าจะเล่า เรื่องเพื่อนให้ฟังไง” ตาต้าพยายามลืม ๆ เรื่องของนางฟ้า ฟันน้ำนม

“อ้อ ก็เพื่อนตีตีใช้มัย เขาเป็นผู้ชาย ปกติเขาจะเป็น คนชอบทำอะไรตลก ๆ อยู่ละ แล้วในคลาสศิลปะ เขาเปิด หลอดสีสีแดงออกมาแล้วก็บิบ ครูก็เตือนแล้วนะว่าให้บิบเบา ๆ ใส่จานสี แต่เขาไม่เชื่อใจ พอเขาบิบ ทีนี้สีก็ **พริ๊ด!** ออกมา เลอะหน้าเขาหมดเลย เข้าปาก เข้าจมูก ตลกมาก ทุกคน หัวเราะ แต่เขาไม่ตกใจ ไม่ร้องไห้เลยนะ เขาอ้าปาก ยิงฟัน ทำท่าเป็น zombie”

ตาต้าที่นั่งฟังอยู่ ก็ต้องตกใจจนหลังไม่ติดพนักเก้าอี้ เมื่อเห็นฟันของตีตีล่องหลุดออกมาจากปากต่อหน้า ขณะตีตีกำลังยิงฟันทำเสียงคำรามเป็นซอมบี้ให้เขา

“ตีตี! ฟัน!” ตาต้ารีบชี้

“อ้อ!” ตีตีก็มมองทีไ้ซะ แล้วหยิบฟันขึ้นมา

“หลุดแล้วละ เย้!” ตีตีโชว์ฟันชุ่มน้ำลายใส่กล้อง

“อ้อ ตีตีเอาไปไกลๆ เลย”

ในตอนนั้นตีตีก็เกิดความคิดอะไรบางอย่าง

“อ้อ...รู้แล้ว” ตีตีอุทาน

“อะไร”

“คืนนี้ตีตีจะเอาฟันไว้ใต้หมอน แล้วจะเอาแท็บเล็ตของตีตีแอบอัดวิดีโอตอนนางฟ้าฟันน้ำนมมาให้ได้” ตีตีกระซิบ

“ดี ดีเหมือนกัน พี่ก็อยากรู้ว่านางฟ้าฟันน้ำนมจะจริงจังมั๊ย” ตาต้ากระซิบตาม

“เรื่องนี้เป็นความลับนะพี่ต้า พี่ต้าห้ามบอกแม่ แม่จะได้ไม่บอกพ่อ เพราะตีตีต้องแอบเอาแท็บเล็ตออกมาจากที่เก็บจะให้พ่อรู้ไม่ได้” ตาตากดเพิ่มเสียงของน้องสาวในโน้ตบุ๊ก

“โอเคได้เลย”

“งั้นแค่นี้ก่อน ตีตีจะไปมน้ำแข็งละ”

“โอเค บาย”

“Bye!” ตีตีตะโกนแล้วกดวางสาย ทำเอาตาต้าสะดุ้งรีบถอดหูฟัง “โห้ย หูอื้อแล้ว!” ตาต้าร้องเอามือป้องหู

ดีดี้ : ส่งข้อความถึงคุณ

ตาต้า : กำลังพิมพ์

ตอนที่ 5

ตั้ง !

เช้าวันรุ่งขึ้น ตีตีส่งคลิปมา ताताกดเปิดดูในคลิป มีร่างของอะไรบางอย่าง เดินมาที่หัวเตียงของตีตีแต่ด้วยความที่ห้องมืดมากจึงไม่เห็นรายละเอียดของร่างนั้นจึงเห็นเพียงรูปร่างสีดำ ๆ เท่านั้น

ที่แรกตาตาคิดว่านางฟ้าฝันน้ำนมจะตัวเล็กจิ๋ว แต่ร่างในคลิปกลับใหญ่มาก ตัวใหญ่กว่าเขาอีก แต่จะว่าเป็นคนก็ไม่ใช่เพราะร่างนั้นมีอะไรบางอย่างงอกออกมาจากหลัง ताताเดาว่าคงเป็นปีกนางฟ้าแน่ ๆ งงนั้นพลิกหมอนที่ตีตีนอนอยู่และเอื้อมมือเข้าไปหยิบฝัน ก่อนจะวางเงินลงไปแทน

ตอนนั้นตีตีก็วีดีโอคอลเข้ามาพอดี

ตาตากรับ

“ดูคลิปหรือยังพี่ต้า เห็นมัยตีตีบอกแล้วว่านางฟ้า
พันน้านมมีจริง” ตาต้าพยับหน้าคิดในใจ “เอ...หรือนางฟ้า
พันน้านมจะมีแค่ที่อังกฤษแบบที่แม่พูด”

“พี่ขอสามนาทียะ อย่าเพิ่งพูดอะไรนะตีตี” ตาต้า
บอกน้องสาว จะได้ไม่ถูกตะโกนเรียกชื่อจนปวดหูอีก
แล้วไม่นานตาต้าก็มีความคิดดี ๆ

“พี่คิดออกละ พี่จะส่งพันน้านมของพี่ไปให้ตีตี ตีตี
ช่วยเอาพันใส่ไว้ใต้หมอนทีนะ เพราะว่าพี่จะได้เงินจาก
นางฟ้าพันน้านม”

“Wow! พี่ชายตีตีฉลาดจัง” ตีตีตบมือใหญ่ และรู้สึก
ตื่นเต้นกับแผนการของตาต้า

ตอนบ่าย ตาต้าเดินไปคุยกับแม่ ขอให้ส่งพันน้านม
ของเขาไปให้ตีตี โชคดีเพราะแม่ก็ตั้งใจจะส่งรูปภาพเก่า ๆ
ของตีตีกับพ่อที่เจอในห้องเก็บของไปให้อยู่แล้ว แม่เลย
ตกลงจะส่งพันไปพร้อมกันด้วย

ตาต้ารออยู่สามวันกว่าตีตีจะได้รับพัน และต้องรอ
อีก หนึ่ง คืนเพื่อให้ตีตีทำตามแผนของเขา

ตาต้ารีบวิดีโอคอลไปหาตีตีทันทีในเช้าวันรุ่งขึ้น

“พี่ต้ามันได้ผล!” ตีตีโชว์เงินที่ได้จากพันของตาต้า
ตาต้ายิ้มแฉ่ง กำมือแน่นแล้วชูขึ้นเหนือหัว “เย้!”

“จ้ะเตี้ยวตีตีจะให้พ่อโอนเงินเข้าบัญชีพี่ตานะ”

“อืมมม ขอบใจมาก”

“แหมะ ถ้าพี่ต้อมมีพินน้านมให้หลุดอีกเยอะ ะ
ก็คงจะดีเนอะ”

“นั่นสิ” ตาต้าครุ่นคิด

“แล้ว...ถ้าพี่ไปหาพินน้านมมาเพิ่มละ” ตาต้าเสนอ
ความคิด

“ก็ดีสิ แต่อย่าไปชกหน้าใครให้พินหลุดนะ” ตีตีพูด
เสียงจริงจัง

“ฮะ! ทำไมคิดแบบนั้น”

“ก็ตีตีเห็นในอินเทอร์เน็ต มีคลิปคนต่อยกันจนพินหัก”

“นี่ ดูอะไรแบบนั้นด้วยหรอ”

“มันเป็นคลิปแกล้ง ะ มีคนเขาแสดงกัน ทำเป็นต่อย
กันแล้วก็ทำให้มันตกลง ะ”

“อ้อ แต่ถึงจะแสดงก็เถอะ ก็ไม่เห็นน่าดูเลย ถ้าแม่รู้ว่า
ดูคลิปคนตีกันแม่ไม่ชอบแน่”

“พ่อก็ไม่ชอบเหมือนกัน แต่ตีตีไม่ได้อยากดูสักหน่อย
มันขึ้นมาให้ดูเอง” ตีตีพยายามอธิบาย

“เอาเป็นว่า พี่ไม่ไปทำอะไรแบบนั้นหรอก ตีตีก็อย่า
ไปทำตามทุกอย่างในอินเทอร์เน็ตก็แล้วกัน” ตาต้าวางมาด
สอนน้อง

“รู้แล้วน่า ตีตี้รู้ว่าอะไรควรทำอะไรไม่ควรทำ”

ตีตี้กอดอกพูดจริงจัง

“นี่เอาคำพูดพ่อแม่มาใช้มัย” ตาต้ายิ้ม

“รู้ได้ไง” ตีตี้ตาโต

“ฮ่า ๆ ๆ เด่าไม่ยากเลย”

“ใช่ พ่อพูดแบบนี้เลย ตีตี้ลูกต้องคิดให้ได้นะว่าอะไรควรทำตาม อะไรไม่ควรทำตาม” ตีตี้ทำท่า และเลียนเสียงพ่อ

“นินทาอะไรพ่อ” เสียงพ่อแว่วเข้ามา ตีตี้เอามือปิดปาก แล้วหัวเราะ

“เปล่าค่ะ” ตีตี้ตะโกนตอบไป

“นี่พ่ออยู่ในห้องเหรอ” ตาต้ากระซิบ ตาโตด้วยความตกใจ

ตีตี้พยักหน้า “พ่อก็คอยู่ในห้องตลอด เวลาตีตี้ใช้อินเทอร์เน็ต”

“อ้าว จึ้นที่ผ่านมา พ่อก็ได้ยินแผนการที่พวกเราคุยกันมาตลอดเลยสิ”

“ไม่รู้หรอก ๆ” ตีตี้ส่ายมือ

“ตีตี้มันใจได้ยังไง”

“ก็ถ้าพ่อได้ยินก็คงไม่ยอมให้ตีตี้แอบเอาแท็บเล็ตมาถ่ายคลิปนางฟ้าฟันน้ำนมเมื่อคืนหรอก อีกอย่างพ่อจะนั่งอ่านหนังสืออยู่ตรงโน้น แทบไม่ได้ยินอะไรเลย”

ตีตี้กระซิบ

“อ่อ” ตาต้าคิดตาม

“แต่พ่อรู้เรื่องเงินจากนางฟ้านะ เพราะยังงัยพ่อก็เป็นคนโอนเงินไปให้พี่ต้าอยู่ดี” ตีตี้เสริม

“เออ จริงด้วย” ตาต้าพยักหน้า

“พี่ต้าก็ไปหาพิน้านมมาให้ได้เยอะ ๆ ละกัน เอาให้นางฟ้าพิน้านมจนไปเลย ตีตี้ไปละ วันนี้ต้องทำ paper ส่ง”

“โอเค ๆ บาย” ตาต้าโบกมือลา

“Bye” ตีตี้โบกมือตาม

ตอนที่ 6

ตาต้าใช้เวลาคิดอยู่นานว่าจะไปหาฟันน้ำนมจากไหนดี จนในที่สุดเขาก็คิดออกแต่ก็ไม่ว่าแม่จะเห็นด้วยไหม

“แม่ครับ... ถ้าขอปีนหลังคาไปหาฟันได้ไหมครับ”

ตาต้าถามขณะกินข้าวหมูแดงอยู่กับแม่

“ฮ้า” แม่ทำหน้างสุตปิด

“แม่จำฟันน้ำนมที่ตาทำให้แม่ส่งไปให้น้องได้ไหมครับ วันนี้ตีตีได้เงินจากนางฟ้าฟันน้ำนมแล้วนะแม่ เตียวพ่อคงโอนเข้าบัญชีให้”

แม่มองมวดคิ้วไม่คลาย แล้วหยิบมือถือเปิดเช็คยอดเงินในบัญชีเงินฝากของตาต้า ก็พบว่ามียอดโอนเข้ามาจริง ๆ

“นี่เอาจริงหรือ” แม่บ่นกับตัวเอง

“ตาก็เลยอยากลองปีนหลังคาดูว่ายังมีฟันน้ำนมของต่าอยู่บ้างมั๊ย” ตาต้าพูดต่อ

“แต่ฝนอาจจะตกลงมา นกเอ๋ย แมวเอ๋ย ฟันของ
ตาต้าอาจจะหายไปหมดแล้วก็ได้นะลูก” แม่อธิบาย

“แต่ตาต้าอยากลองหาดูก่อน นะแม่นะ น้ำ น้ำ นะแม่”
ตาต้าส่งเสียงออดอ้อนเต็มที่

“ตาต้าอยากได้ฟัน เพราะอยากได้เงินใช้มัยลูก
จั้นมาช่วยแม่ทำงานบ้านแล้วเดี๋ยวแม่ให้เงินก็ได้”แม่เสนอ

ตาต้าเอามือลูบหน้า “โธ่แม่ มันไม่เหมือนกัน ถึงแม่
จะให้ค่าขนมต้าจากการทำงานบ้าน ต้าก็ยังอยากได้เงิน
จากนางฟ้าฟันน้ำนมอยู่ดี”

“มันดูพิเศษกว่าสินะ” แม่พูดเบา ๆ

“นะแม่นะ นะ นะ นะ น้ำ” ต้าอ้อนทำตาแป๋ว

“อะ อะ ก็ได้จั้นแม่จะโทรหาลุงหมูช่างประจำหมู่บ้าน
ให้มาช่วยปิ่นหลังคา แต่ครั้งเดียวพออะ ไม่เจอคือไม่เจอ”

“เ๊ย่ ขอบคุณครับ” ตาต้าดีใจใหญ่แม่นิ่งไปเพราะ
คิดอะไรดี ๆ ได้ แล้วหันมายิ้มเจ้าเล่ห์ให้ตาต้า

“ทำไมแม่ทำหน้าแบบนั้น” ตาต้าถาม

“แม่ยอมให้ปิ่นหลังคาก็ได้ แต่มีข้อแม้ ตาต้าต้องทำ
อะไรให้แม่อย่างหนึ่ง” แม่ยิ้มกว้าง

“โธ่ก็นึกว่ามีอะไร ยิ้มสะน่ากลัวเชียว ว่ามาได้เลยครับ
ทำความสะอาดบ้าน นวด เก็บผ้า รดน้ำต้นไม้ ตาต้ารับ
ทำได้ทุกอย่าง” ตาต้ายึดอกพร้อมทำงานเต็มที่

แม่ลุกขึ้นหมุนตัวหนึ่งรอบยื่นมือให้ตาต้า
“เต๋น...ลี...ลาศ” แม่ยิ้มตาหยี

“ฮะ! เต๋นลีลาศ” ตาต้าอ้าปากค้าง

“ใช่ เต๋นลีลาศ เราไม่ได้เต๋นด้วยกันนานแล้วนะลูก”

ตาต้าเข้าใจทันที มิน่าละแม่ถึงทำหน้าที่มีเลศนัยแบบนั้น
ความจริงแล้วตอนเด็ก ๆ ตาต้าเคยเต๋นลีลาศกับแม่เป็น
ประจำ เขาจับจังหวะได้เก่งเลยทีเดียว เรื่องเต๋นเขาเก่งกว่า
เรื่องทำกับข้าวเป็นไหน ๆ แต่พอโตขึ้นก็รู้สึกเป็นขึ้นมา
แล้วก็ไม่เต๋นกับแม่อีกเลย

“เอาหน้อยน่า” แม่สะกิดแขนตาต้า

“ลูกก็รู้ว่าแม่ของลูกคนนี้สมัยสาว ๆ เต๋นลีลาศเก่ง
ขนาดไหน มาเป็นคู่เต๋นกับแม่สักเพลง แม่จะอัดคลิปส่งไป
ให้เพื่อน ๆ แม่ดู พวกป้า ๆ น้า ๆ คงจะชอบ” แม่หัวเราะ
ชอบใจ

“ฮะ อัดคลิปด้วย” ตาต้าตกใจคุณสอง

“ใช่ อัดคลิปด้วย” แม่หยิบมือถือขึ้นมาชู

“โธ่แม่ ไม่เอา... ตลก” ตาต้าหน้าบูด

“ก็แล้วแต่นะ แม่ก็ไม่อยากบังคับ จ้า เรื่องป็นหลังคาก็...”
แม่ยิ้มไหล่ เลิกคิ้ว

ตาต่าย่นจมูก แล้วกลืนใจ

“โอเคแม่ เปิดเพลงเลย” เขาตอบหน้านิ่ง แล้วลุกไป
ยืนรอที่กลางห้องนั่งเล่น

แม่ตบมือดีใจใหญ่

“เดี๋ยวแม่ไปเอาขาตั้งมือถือก่อน” แม่วิ่งเร็วจี๋ จนตาต้ารู้สึกเหมือนแม่อายุเต็กลงไปสักสามสิบปี

ขาตั้งมือถือพร้อม นักเต้นพร้อม แม่กดอัดวิดีโอ กดเปิดเพลง เริ่มด้วยเพลงฟลอร์เฟื่องฟ้า ต่อด้วยดาวล้อมเดือน และจบช้า ๆ กับเพลงพรหมลิขิต พอท่อนสุดท้ายของเพลงจบลงตรง

“พรหมลิขิตบันดาลทุกอย่าง เป็นผู้วางหนทางปวงชน ได้ลิขิตชีวิตคน นำเนื้อคู่มาเปروปรน ทั้งยังดลเรอให้กับฉัน” ทั้งคู่ก็จับมือกันค้ำท่าจบ

ตาตาก็หอบแฮก ๆ ผิดกับแม่ที่ยังดูมีแรงลั่นเหลือ รีบไปกดบันทึกวิดีโอ ยิ้มน้อยยิ้มใหญ่

ตาต้าเดินไปเปิดตู้เย็นหาน้ำกิน ได้ยินเสียงแม่แว่วมา หัวเราะชอบใจ ตาต้ารินน้ำใส่แก้วไปให้แม่ด้วย แม่รับมา แต่ยังไม่ได้อกิน เพราะ กำลังยกหูโทรศัพท์คุยกับเพื่อน ๆ ที่รีบโทรมาเฝ้าที่หลังเห็นคลิปเต้นลีลาศของแม่และตาต้า

“จั้นต้าไปดูทีวีนะแม่” ตาต้าพูด

“จ๋า” แม่หันมาตอบ แล้วกลับไปคุยกับเพื่อนต่ออย่างออกรส

“แม่อย่าลืมโทรหาลุงหมูเรื่องปีนหลังคาละ” ตาต้าย้ำ แม่พยักหน้า

แต่ก่อนที่ตาต้าจะเดินไป แม่ก็เรียกไว้

“ตาต้า”

“ครับแม่”

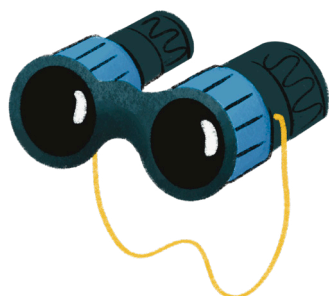
“แม่มีความสุขมาก ชอบใจนะลูก”

“ครับ” ความรู้สึกเป็นอาย และเหนื่อยเมื่อกี้หนีหายไปจนหมด ตาต้ายิ้มให้แม่ และก็คิดว่า ความจริงตอนต้น เขาก็สนุกอยู่บ้างนะ

“อ้อ แล้วถ้าเพื่อนแม่เขายากให้ตาต้าไปเป็นคู่เต้นด้วย หรือชวนไปสโมสรตาต้าไปกับแม่ไหม” แม่ถามตาเป็นประกาย
ตาต้าหุบยิ้ม

“โอ้ยยย แม่ ไม่เอาาาา” ตาต้าลากเสียงยาวแล้วเดินหนีไป แม่หัวเราะเสียงดัง แล้วคุยกับเพื่อนต่อ

“ลูกชายฉันคงไม่ไป เดินหนีไปนูนแล้ว...”

ตอนที่ 7

ตาต้าปิ่นบันไดลิงขึ้นไปบนหลังคาพร้อมกับกล้องส่องทางไกล และโทรศัพท์มือถือที่คล้องคอเอาไว้ โดยมีลุงหมูปิ่นตามขึ้นไป ลุงหมูสละพายสริงอันใหญ่ กับ แท่งไม้ยาวที่ปลายติดเทปกาวเหนียวหนึบ ส่วนแม่ยืนกางร่มดูอยู่ข้างล่างด้วยใจตุ้ม ๆ ต่อม ๆ กลัวลูกจะตกลงมา

ตาต้าใช้กล้องส่องทางไกลส่องหาไปทั่วๆ แผ่นกระเบื้องหลังคา แล้วก็พบสิ่งที่เขาตามหา

“แม่!” ตาต้าส่งเสียง

“อะไร!”

“ผมเจอพื้นด้วย” ตาต้าหยิบมือถือขึ้นซูมถ่ายภาพแล้วส่งเข้าไปในช่องแชทที่มีทั้งแม่และลุงหมูอยู่

“ฮะ! ยังมีอยู่อีก” แม่เปิดรูปดูแล้วอุทาน

“ลุงหมูครับ ผมเอื้อมเองถึง ส่งไม้มาเลย” ตาต้าบอกลุงหมูส่งแท่งไม้ขึ้นไป ตาต้าเล็งปลายไม้ที่มีเทปกาวติดอยู่แปะไปที่พื้น และเก็บพื้นมาได้สำเร็จ

“ผมว่ายังมีอีกน้ำ” ตาต้าตะโกนดีใจ

ตาต้าลงมารอลงหมูเก็บฟืนซึ่งอื่นที่อยู่ไกลเกินเอื้อมให้แม่เห็นลูกชายยิ้มมีความสุข แถมออกแรงจนหน้าแดงเหงื่อท่วมก็ลูบหัวด้วยความเอ็นดู

ตาต้าเจอฟืนน้ำนมทั้งหมดสามชี แต่แม่ขอเก็บไว้เป็นที่ระลึกหนึ่งชี แม่บอกว่า เป็นของสำคัญที่ทำให้นึกถึงตาต้าตอนเด็ก ตาต้าเลยเหลือฟืนแค่สองชีเท่านั้น

ตาต้าไหว้ขอบคุณ และลาลงหมู ส่วนแม่ก็แบ่งกับข้าวที่ทำไว้ให้ลงหมูแทนคำขอบคุณ

แม่เดินเข้าบ้านไป แต่ตอนตาต้ากำลังจะกลับเข้าบ้านก็มีคนส่งพัสดุมาส่งของพอดี เขาเลยรับพัสดุมาตาต้าค่อยๆ เดินที่ละก้าว ๆ เพราะความสูงของกล่องพัสดุ 3 ใบซ้อนกัน ทำเอาตาต้าแทบมองไม่เห็นทางเดิน

“สั่งอะไรมาเยอะแยะแม่” ตาต้าบ่นขณะวางกล่องลงบนโต๊ะกินข้าว

“โอ้โฮ กล่องใหญ่ขนาดนี้ แยกมาคนเดียว เก่งจังลูกแม่... ของพวกนี้ก็ ของใช้ในบ้านทั้งนั้น กับของที่แม่จะส่งไปให้ตีตั้นะเดี๋ยวนี้มันสะดวกดีจัง อยากได้อะไรก็มีคนมาส่งให้ถึงบ้าน”

“ไหน ต้าดูหน่อยมีขนมให้ต้าบ้างมั๊ย” ตาต้าช่วยแม่แกะกล่อง

“มีสิ...เออ แม่เห็นโฆษณาแม่บ้านรายวันด้วยนะ
ตาต้าว่าแม่ลองจ้างแม่บ้านมาทำความสะอาดบ้านสักวัน
ดีไหม แม่จะได้นอนพักให้หน้าใจเลย” แม่พูด

“จะจ้างคนอื่นทำไมละแม่ จ้างลูกดีกว่า” ตาต้าเสนอตัว

“ไม่เอาหรอก เป็นลูกก็ต้องทำให้แม่ฟรีสิ”

“โธ่แม่ ไหนว่าจะให้เงินไง”

แม่หัวเราะ “อ้าว ของฟรีใคร ๆ เขาก็ชอบทั้งนั้นล่ะ”

ขณะตาต้าช่วยแม่แกะกล่องตาต้าก็เกิดความคิด
หนึ่งขึ้นมา

“แม่ แม่ว่าถ้าต้าออกไปเก็บพินตามหลังคาบ้านให้
ฟรี ๆ จะมีคนยอมให้ไปป็นหลังคาบ้านเขามั้ย”

“ไม่! แปลกมาก” แม่ตอบทันควัน

“เดี๋ยวลี ฟังต้าก่อน”

“อะว่าไป”

“ก็แม่ยังขอเก็บพินน้ำมันของต้าไว้หนึ่งซี่เลย แล้วก็
บอกว่ามันเป็นของสำคัญ ต้าก็จะไปรับป็นหลังคาให้ฟรี ๆ
หาพินให้ แล้วถ้าโชคดีเจอพินหลายซี่ ก็อาจจะขอพินกลับ
มาสักซี่สองซี่ไง” ตาต้าอธิบาย

“อืม...แม่ขอช่วยคิดได้ไหม” แม่ถาม

ตาต้าพยักหน้า

แม่วางมือ แล้วนั่งคิดอย่างจริงจัง

“ไม่ใช่ทุกคนที่มีความเชื่อเรื่องโยนฟันขึ้นหลังคานั้นแปลว่า...” แม่ชีนิ้วมาที่ตาต้า

“บนหลังคาก็อาจจะไม่มีฟัน” ตาต้าตอบ

“ส่วนพ่อแม่ที่คิดว่าฟันน้ำนมของลูกสำคัญก็คงจะ...” แม่ทำมือบอกรูป เป็นท่าเปิดกล่อง แล้วหยิบฟันใส่ลงไป

“เก็บฟันไว้เองอยู่แล้ว” ตาต้าตอบ

“ถูก แล้วก็คงไม่ยอมให้ฟันกับเราหรอก” แม่พูดเสริม ตาต้าพยักหน้าคิดตามอย่างเศร้า ๆ

“แต่ถ้าต้าจะลองดู แม่ว่าลองเปลี่ยนเป็น รับจ้างทำอะไรสักอย่าง แล้วถ้าใครมีฟันน้ำนม ก็สามารถเอามาจ่ายแทนค่าจ้างได้ ดีกว่าม้วยลูก” แม่เสนอ

ตาต่านิ่งคิดตามสักพัก แล้วก็พยักหน้า “ก็ดีนะครับ”

“เนอะ แล้วตาต้าอยากรับจ้างทำอะไรล่ะ”

“อืม...รับจ้างทุกอย่าง ชั่วโมงละ ห้าสิบบาท”

“อ้าว ไม่กำหนดล่ะลูก”

“ก็จะ得有ลูกค้าเยอะ ๆ ใจแม่ อันไหนที่ต้าทำได้ก็ทำ อันไหนที่ทำไม่ได้ก็ไม่รับทำ” ตาต้าอธิบาย

“อืม...อะอะ แล้วเราจะทำยังไงให้คนมาจ้างเราดีล่ะ” แม่ชวนคิดต่อ

“จ้ะ...เดี๋ยวต้าทำภาพโปสเตอร์โฆษณาในคอมฯ แล้วแม่ก็ส่งภาพลงในกลุ่มแชทหมู่บ้าน และพิมพ์แปะไว้ที่หน้าบ้านด้วย”

“โห้ ก็ดีนะ”

“แล้วแม่ก็ทำหมูปิ้งไปให้ลูกค้าชิมด้วยนะ” ตาต้าพูด
แล้วยิ้มแฉ่ง

“อ่าว เกียวอะไรกับแม่ล่ะ”

“ฮ้าว แม่จะได้คนช่วยชิมหมูปิ้งด้วยไง เวลาต้าชิม
แล้วบอกอ่อยแม่ก็ไม่เชื่อนิหนา... เดี่ยวต้ามาช่วยเสียบหมู
ด้วยก็ได้”

“โอเค ทุกคนจะได้รู้ด้วยเนอะว่าแม่จะทำหมูปิ้งขาย
ไฉ่เตียดินะเรา” แม่ชมตาต้า
ตาต้าดีใจที่แม่ชม

ตาต้า

★รับจ้าง★
ทำทุกอย่าง

ชั่วโมงละ

50 บาท

อยากให้ตาต้า
ช่วยทำอะไร
เพียงแค่บอกมา
จะ...ไป...หา...

ภาพนี้ ตีตี้(น้องสาว)เป็นคนวาด

FREE

ถ้ามี

ฟัน
น้ำ
นม

ขอฟันน้ำนมซี่เล็ก ๆ มาแลก
ตาต้าจะทำงานให้ฟรี

ตอนที่ 8

แม่อมยิ้มตอนเห็นภาพโปสเตอร์ของตาต้าในจอ
โน้ตบุ๊ก

“เป็นไงสวยมั้ยแม่” ตาต้าถาม

“สวย ๆ แต่รูปวาดนี่มัน...” แม่เอียงคอรู้สึกคุ้น ๆ กับ
รูปภาพ

“ตีตีวาดครับ” ตาต้ายิ้ม

“นั่นไง แม่ก็ว่ามันเหมือนน้องวาด” แม่จำงานของลูก ๆ
ได้เสมอ

“ต้าให้ตีตีวาดแล้วภาพรูปส่งมาให้ เพราะต้าว่าน้อง
วาดรูปน่ารัก”

“จ้ะ เตี่ยแม่ส่งรูปภาพเข้ากลุ่มแชทหมู่บ้านเลย
ก็แล้วกัน” แม่ยิ้มภูมิใจ

หลังจากแม่ส่งภาพที่ตาต้าทำเข้ากลุ่มแชทหมู่บ้าน
ก็มีเพื่อนบ้านหลายหลังติดต่อเข้ามา แต่ก็ยังไม่มีใครเอา
พินน้ำนมมาแลกเลยสักคน ตาต้าได้ไปล้างจาน

พาน้องหมาไปเดินเล่นที่สวน ช่วยอยู่เป็นเพื่อนเล่น
น้องเล็กตอนพ่อแม่ไปทำธุระ และด้วยการโฆษณาพิเศษ
ของแม่ ป้า ๆ น้า ๆ ก็มาจ้างให้ดำเป็นคู่เต้นลีลาศอีกด้วย

ตาต้าถอดใจคิดว่าคงไม่มีใครเอาฟืนน้ำนมมาจ่าย
เป็นค่าจ้างแล้วละ

ติ่งหน่อง! เสียงกอดกริ่งหน้าบ้าน

ตาต้าเดินไปเปิดประตู ก็พบเด็กชายตัวเล็กยืนหนีบ
ลูกบอลไว้ด้วยแขนข้างหนึ่ง มืออีกข้างถือขวดน้ำหวานดูด
จิบ ๆ อยู่หน้าประตู

“พี่ตาต้ารับที่จ้างทุกอย่างใช่ไหมครับ” เด็กชายถาม

ตาต้ารีบพยักหน้ารับ

“พี่เล่นฟุตบอลเป็นมั๊ย”

“เป็น ๆ”

“จ้ะผมจ้างพี่มาเป็นโค้ชสอนผมเล่นหน่อย ถ้าผมยัง
เล่นไม่เป็นเพื่อน ๆ จะไม่ให้ผมเล่นด้วย”

“อ่อ ได้สิ เตี่ยวพี่ไปบอกแม่ก่อนนะ” ตาต้ากำลังจะ
หันกลับไปตะโกนบอกแม่ แต่ก็ต้องชะงักเมื่อเห็นสิ่งที่เด็ก
ชายคนนั้นหยิบออกมา

“จ่ายเป็นฟืนได้ไหมครับ” เด็กชายแบมือโชว์ฟืน
น้ำนมชิ้นน้อย ๆ ให้ตาต้าดู

ตาต้ายิ้มกว้าง “ได้สิ!”

หลังจากนั้นก็มิได้ ๑ อีกสองสามคนที่เริ่มเอาพิน
น้ำมันของตัวเองมาแลกกับการขอให้ตัวช่วยทำนั้นนี้ให้
เช่น ช่วยป็นเก็บของบนต้นไม้ ช่วยสอนทำการบ้าน
ช่วยอาบน้ำน้องหมา หรือขอเช่าเกมกระดานของเขา

ผ่านไปสองอาทิตย์ ตาต้าได้พินมาห้าชิ้น รวมกับของ
ตัวเองอีกสองชิ้น เป็นเจ็ดชิ้น และได้เงินค่ารับจ้างทำทุกอย่าง
อีกหลายร้อยบาท ส่วนแม่เองก็ได้สูตรหมูปิ้งที่ลงตัวแล้ว

แม่ส่งพินน้ำมันทั้งหมดไปให้ตีตี้ พร้อมกับข้าวของ
ที่แม่สั่งซื้อจากไทยไปฝาก ไม่ว่าจะเป็น ยาอดม น้ำมันนวด
บะหมี่กึ่งสำเร็จรูปรสต้มยำ และขนมไทยอีกเยอะแยะ

ตาต้าตั้งตารอให้ตีตี้ส่งเงินจากนางฟ้าพินน้ำมัน
กลับมาให้ เขาจะได้รวมเงินทั้งหมด และหวังว่าจะพอซื้อ
จักรยานคันใหม่

ตอนที่ 9

ตีตีวีตีโศคอลมาหาตาต๋าก่อนเป็นครั้งแรก ตาต๋ารีบ
กอดรับสายและเห็นหน้าน้องสาวยิ้มแก้มแทบแตก

“ตีตีไม่เคยได้เงินจากนางฟ้าพันน้ามนะยะขนาดนี้
เลยพี่ต๋า” ตีตีชูเงินเต็มถุงให้ตาต๋าดู

“พี่ว่า พี่คงได้เงินพอค่าจักรยานแล้วแน่ ๆ” ตาต๋า
ยิ้มดีใจ

“สำเร็จ!” ทั้งคู่แปะมือกันผ่านกล้อง

“เดี๋ยวให้พ่อโอนเงินไปให้เหมือนเดิมนะ” ตีตีพูด

“อืม”

“ถ้าได้จักรยานใหม่แล้ว ถ่ายรูปมาอวดด้วยละ”
ตีตีพูดพลางแกะซองลูกอมรสมะพร้าวที่แม่ส่งไปให้กิน
อย่างเอร็ดอร่อย

“ได้เลย”

ทั้งคู่วางสายจากกันไปด้วยความรู้สึกหัวใจพองโต
เหมือนได้ร่วมกันทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่

หลังจากพ่อโอนเงินกลับมาให้ตาต้า เขาก็รวบรวม
รายได้ทั้งหมดจากธุรกิจรับจ้างทำทุกอย่าง และเงินที่แม่
ช่วยออกอีกแค่นิดหน่อย ก็สามารถซื้อจักรยานคันใหม่ได้
สมใจ และไม่ลืมที่จะถ่ายรูปส่งให้ตีต๊อด

ตีต๊อดรีบเอาแท็บเล็ตไปเปิดรูปให้พ่อดู

“พ่อต๊อดสิ พี่ต้าได้จักรยานคันใหม่แล้ว นี่ถ้าไม่ได้ตีต๊อด
ช่วยนี่ แยมเลยนะ” ตีต๊อดพูดเสียงแจ้ว

“โอ้ เก่งมากทั้งตาต้าแล้วก็ตีต๊อดเลย” พ่อพูดชม

ตีต๊อดกลับไปเล่นตุ๊กตาของตัวเองต่อ แล้วให้แท็บเล็ต
กับพ่อไว้ เพราะตอนนี้ไม่ใช้เวลาเล่นแท็บเล็ต

พ่อกดปิดหน้าจอแท็บเล็ต แล้วยกมือถือของตัวเอง
ขึ้นมา ในนั้นมีข้อความแชทที่พ่อและแม่คุยกันค้างไว้
แม่เองก็ส่งรูปจักรยานคันใหม่ของตาต้ามาให้พ่อดูเช่นกัน

ในตอนนั้นแม่โทรเข้ามาพอดี

“ฮัลโล” พ่อรับสาย

“ฮัลโล นี่ฉันเอง” แม่ตอบ

“อืม”

“ฉันจะโทรมาบอกว่าฉันจะลองทำอาหารขายจริงจัง
แล้วนะ”

“อาหารอะไร” พ่อถาม

ถึงแม้พ่อกับแม่จะพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องลูก ๆ มาโดยตลอด แต่เรื่องที่แม่จะทำหมูปิ้งขาย แม่ไม่เคยเล่าให้พ่อฟังเลย

“ฉันจะทำข้าวเหนียวหมูปิ้งขาย ตอนนี้อยู่ตรึงแล้วละ ก็กะว่าจะขายในหมู่บ้านก่อน ตอนนี้มีคนรออุดหนุนแล้ว ด้วย”

“จริงหรือ ดี ๆ”

“แล้วตาต้าบอกอีกด้วยนะ ว่าพอเปิดเทอมจะอาสา หิ้วไปขายเพื่อนที่โรงเรียน”

“แต่ลูกขอให้คุณจ่ายค่าส่งให้ลูกใช้มัย”

“ใช่ คุณนี้รู้ใจลูกจริงๆ”

“ดีแล้วละ รู้จักหาเงิน” พ่อพูดอย่างภูมิใจในตัวตาต้า

“กลัวจะกลายเป็นคนหน้าเงินนะสิ” แม่แซว

“โอ๊ย ไม่หรอก คิดค่าแรงแค่ชั่วโมงละ ห้าสิบบาท ผมว่าไม่หน้าเงินหรอก ฮ่า ๆ ๆ ผมเห็นภาพกับคลิปที่คุณถ่ายส่งมา ดูลูกสนุกกับการทำงานดีนะ แบบนี้ดีแล้ว” พ่อตอบ

“อืม” แม่ขานรับ

“แล้วคิดยังไงจู่ ๆ จะขายหมูปิ้ง” พ่อถาม

“อืม...ก็ตั้งแต่ฉันลาออกจากงานตอนนั้น ก็ไม่ได้ทำอะไรจริงจังเลย ฉันก็อยากเริ่มทำอะไรของตัวเองบ้าง ก็แค่นั้น” แม่ตอบเสียงหนักแน่น

“แล้วจะเหนื่อยไปหรือเปล่า ไหนจะงานบ้านอีก
ผมบอกให้จ้างแม่บ้านก็ไม่ยอม”

“ไม่ต้องห่วง ตาต้าโตขึ้นมากแล้ว ช่วยฉันได้เยอะ”

“จ้ะก็ลองดู”

“อ้อ ขอบขอบคุณด้วยที่อุตส่าห์ช่วยออกเงินค่าจักรยาน
ให้ลูก”

“หืม ค่าจักรยานอะไร” พ่อแสร้งทำเสียงสงสัย

“ไม่คิดว่าคุณจะทุ่มเทเล่นเป็นนางฟ้าพื้นน้ำนม
ขนาดนั้น ไม่อยากให้ตีตีเสียจินตนาการสินะ” แม่พูดชม

“เปล่า ผมไม่ได้ทำอะไรสักหน่อย” พ่อตอบจริงจัง

“อะ อะ อะ ก็แล้วแต่คุณ ไม่ได้ให้ก็ได้ให้เนอะ
คงเป็นเงินจากนางฟ้าพื้นน้ำนมจริงๆ สินะ” แม่ไม่คิดจะ
ซักไซ้ต่อไป

“ก็ตามนั้น” พ่อตอบ

พ่อและแม่คุยจบก็วางสายกันไป

ตอนที่ 10

ตาต้าออกไปขี่จักรยานคันใหม่ทุกวัน และบางวัน ก็ขี่ไปส่งหมูปิ้งตามบ้านด้วย เวลาขี่จักรยานตาต้ารู้สึกว่าคุณคิดของเขามันแล่นเร็วฉิวเหมือนจักรยานที่เขา กำลังปั่นเลย

ตาต้าคิดว่าถ้าเปิดเทอม นอกจากเขาจะเอาหมูปิ้งไปขายเพื่อน ๆ ที่โรงเรียนแล้ว เขาจะไปเล่าเรื่องนางฟ้าฝัน น้ามนให้เพื่อน ๆ ฟังด้วย แล้วก็ให้เพื่อน ๆ เอาฝันน้ามน มาให้เขา แล้วค่อยแบ่งเงินกัน แต่ความคิดของตาต้า ก็มีอันต้องพับเก็บไปก่อน เพราะตีตี้วีดีโอคอลมาบอก เขาว่าเมื่อเช้าเธอเจอข้อความจากนางฟ้าฝันน้ามนวางอยู่ใต้หมอน

“ตีตี้ยังอ่านไม่คล่อง เลยให้พ่ออ่านให้ฟัง แต่พ่อก็อ่านไม่ได้ อะนี่” ตีตี้ยื่นกระดาษใส่กล่อง ตาต้าอ่านข้อความ

“ฉันชื่นชมพวกเธอทั้งสองคนมากสำหรับการหาเงิน
เธอทั้งสองเป็นเด็กเก่งและฉลาดที่สุดเท่าที่ฉันเคยเจอ
ฉันยินดีอย่างยิ่งที่พี่ชายของเธอได้จักรยานคันใหม่แต่ว่า
นางฟ้าพันน้ามนไม่มีเงินมากพอสำหรับแลกกับพันของคนอื่น
อีกแล้วละ ฉะนั้นคราวหน้าฉันขอรับเฉพาะพันของดีดีเท่านั้นและ
ฉันรู้สึกเสียใจจริงๆที่นางฟ้าพันน้ามนไม่ได้ไป
เปิดบริษัทที่ประเทศไทย

ลงชื่อ นางฟ้าพันน้ามน”

“ว้า แยมจัง...แต่ก็ไม่ใช่ไรหรอก” ตาต้าบอกกับดีดี
“พวกเราคงทำนางฟ้าพันน้ามนจนลงจริง ๆ ลินะ”
ดีดีหัวเราะ
“เออ วันนี้ดีดีมีเรื่องจะเล่าให้ฟัง”
“อะว่ามา” ตาต้าตอบ
สองพี่น้องคุยกัน แล้วหัวเราะสนุกสนาน จนหมด
ชั่วโมงการใช้อินเทอร์เน็ต

คุณพ่อคุณแม่จำ มาคุยกัน

การใช้งานสื่อโซเชียลมีเดียมาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างสองพี่น้อง ทำให้ตาต่อกับตื๊ตื๊ที่ไม่ได้อาศัยอยู่ร่วมกัน ยังคงสนิทสนม และได้เรียนรู้แปลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ความเชื่อที่ต่างกัน

คุณพ่อคุณแม่ของตาต่อกับตื๊ตื๊ ให้อิสระพวกเขาได้ใช้งานอินเทอร์เน็ตภายใต้ขอบเขตเวลาที่กำหนด และฝึกปฏิบัติจนกลายเป็นกิจวัตร ตาต้าผู้เป็นพี่ชายสามารถใช้อินเทอร์เน็ตหาความรู้และความบันเทิงตามลำพัง หากต้องการคำปรึกษาคุณแม่ก็จะช่วยชี้แนะในขณะเดียวกันคุณแม่ก็สนับสนุนกิจกรรมอื่นที่นอกเหนือการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับตาต้าด้วย ส่วนตื๊ตื๊ผู้เป็นน้องสาว สามารถใช้อินเทอร์เน็ตโดยมีคุณพ่อคอยสังเกตการณ์อยู่ใกล้ ๆ หากพบข้อมูลใดที่ไม่เหมาะสม ก็จะคอยสั่งสอนทันที และยังพร้อมเล่นตามจินตนาการของตื๊ตื๊ อย่างการเป็น นางฟ้าพันน้านม

ในยุคปัจจุบันเป็นเรื่องยากที่จะห้ามลูกไม่ให้ใช้งานสื่อโซเชียลมีเดียหรือเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว คุณพ่อคุณแม่จำเป็นต้องหาจุดลงตัวในการอนุญาตให้ลูกใช้สื่อโซเชียลมีเดียด้วยการตั้งกฎระเบียบที่ชัดเจน แสวงหากิจกรรมอื่น ๆ และ ที่สำคัญที่สุดคือสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างพ่อแม่ลูก

